

**Kamer
der Volksvertegenwoordigers**

22 JANUARI 1953.

WETSONTWERP

betreffende de kinderbijslag
voor zelfstandige arbeiders.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER VAN ROYEN.

Art. 4.

In fine toevoegen wat volgt : « die evenwel twee jaar niet mag overschrijden ».

Art. 5.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

De personen aan deze wet onderworpen storten een jaarlijkse bijdrage gelijk :

aan 3 % voor dezen die een inkomen hebben van min dan 20.000 frank;
aan 4 % voor dezen die een inkomen hebben van 20.000 tot 40.000 frank;
aan 5 % voor dezen die een inkomen hebben van 40.001 tot 70.000 frank.

De maxima bijdrage is dus 3.500 frank.

De bijdrage mag in geen geval minder zijn dan 300 frank per semester.

De Koning kan de grenzen derzer verschillende bedragen aanpassen in functie van de levensduurte.

VERANTWOORDING.

Wanneer moet aangenomen worden dat niet langer de zelfstandige arbeiders zonder bescherming tegen de bijzonderste wederwaardigheden van het leven, mogen gelaten worden, voornamelijk wat enerzijds de oude dag en anderzijds de kinderlast aangaat; mag evenmin uit het oog verloren worden de zware last van de bijdrage die daartoe van die zelfstandige arbeiders zal gevorderd worden. Vooral dient te dien opzichte gedacht aan de personen met een klein bedrijfsinkomen en de toestand van de meest nederigen draaglijk worden gemaakt. Daarom is het billijk de verplichting van bijdrage in te delen in drie categorieën zoals hierboven in de wijziging van de tekst van artikel 5 wordt voorgesteld en namelijk ook met een draaglijk minimum en maximum.

J. VAN ROYEN,
J. VAN GOEY.

Zie :
450 (1951-1952) : Wetsontwerp.
572 (1951-1952) : Amendement.

**Chambre
des Représentants**

22 JANVIER 1953.

PROJET DE LOI

relatif aux allocations familiales
des travailleurs indépendants.

AMENDEMENT

PRÉSENTE PAR M. VAN ROYEN.

Art. 4.

In fine, ajouter ce qui suit : « qui ne pourra toutefois excéder deux années ».

Art. 5.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

Les personnes assujetties à la présente loi versent une cotisation annuelle égale :

à 3 % pour celles qui ont un revenu de moins de 20.000 francs;
à 4 % pour celles qui ont un revenu de 20.000 à 40.000 francs;
à 5 % pour celles qui ont un revenu de 40.001 à 70.000 francs.

Le maximum de la cotisation est donc de 3.500 francs.
La cotisation ne peut en aucun cas être inférieure à 300 francs par semestre.

Le Roi peut adapter les limites de ces divers montants en fonction du coût de la vie.

JUSTIFICATION.

Une fois admis que les travailleurs indépendants ne doivent pas rester plus longtemps sans protection contre les principaux aléas de l'existence, principalement en ce qui concerne la vieillesse et les charges de famille, l'on ne peut perdre de vue le poids de la charge contributive que doivent de ce fait supporter ces mêmes travailleurs indépendants. Il faut surtout songer aux personnes dont les revenus professionnels sont modestes et rendre supportable la situation des plus humbles. C'est pourquoi il est équitable de répartir les cotisants en trois catégories comme le fait la modification proposée au texte de l'article 5, en instaurant notamment un minimum et un maximum raisonnables.

Voir :
450 (1951-1952) : Projet de loi.
572 (1951-1952) : Amendement.